

ски, цѣлото ни сѣмейство се унищожи отъ чумата“ (Зап. I, 7)¹⁾. А при това, около сжщата тая дата, Сливенъ все още не се е успокоявалъ отъ слухове за кърджалийски и даалийски нападения.

Иде епохалната 1821 г. — Завѣрата — началото на зазрѣлото политическо движение въ Сливенъ и на българското организирано хайдутство.

На 26 окт. 1825 г. пристига въ града странствующиятъ до тогава изъ Азия и Европа ученъ сливенецъ Селимински за да влѣе една животворна струя въ неударжимото гъмжение на своитѣ съграждани къмъ свѣтлина и отдѣхване.

Година слѣдъ това сливенци биватъ зрители въ Ц-дъ и въ самия Сливенъ на яничерската рѣзня.

Вече въ 1828 г. тѣ чакали ежеминутно идването на руситѣ и ги посрѣщнали въ града на слѣдната година съ неуписуемъ ентузиазъмъ и всрѣдъ нечувани излияния на братски чувства и готовностъ за отмищения ²⁾. Сливенци си отдѣхватъ за малко, а събиранитѣ отъ вѣкове въ сърдцата и мускулитѣ имъ умраза и енергия се изливатъ въ нечувани подвизи и ужаси. Всички сливенски села, дори и тия между Н.-Загора и Ст.-Загора, сж били въ ржцѣтъ на сливенскитѣ „улинтири“ (доброволчески, въоржжени чети), които ходѣли отъ село на село да грабятъ и сѣчатъ тамошнитѣ турци. Готвеното въ Сливенъ общобългарско възстание се осуетява. Скоро се сключва одринскиятъ миръ и „братушкитѣ“ трѣбало да се оттеглятъ отъ заетитѣ подбалкански пунктове. Между сливенци наставатъ горчиви ра-

Въ Хамеръ се срѣщатъ множество дати, прѣзъ които е запомнено върлуването на чума още прѣди 1812 г. Даже въ западната литература не липсватъ специални съчинения по въпроса за тоя тѣй акуратенъ бичъ въ Турция.

¹⁾ По думитѣ на стари сливенци, отъ чумата умирали повече татаритѣ и другитѣ нехристиянски елементи въ страната, които не се държали чисто. Имѣющитѣ възможностъ бѣгали по боазитѣ, дѣто прѣкарвали цѣли мѣсеци подъ шатри.

²⁾ По думитѣ на очевидци, при влизането на руситѣ въ града е имало сливенци, които умрѣли отъ радостъ, както изрично потвърждава това самия Ив. Добровски. Отъ тоя и други факти се види, че сливенци сж познавали руситѣ не само като неприятели на турцитѣ, но като славяни — нѣщо обяснимо съ честитѣ търговски сношения на сливенци съ южна Русия, участието на сжщитѣ като турски войници въ по-раншнитѣ руско-турски войни и т. н.